

ΤΑ ΚΑΤΑΠΑΝΚΤΙΚΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΩΝΑΝ ΝΤΟΥ'Α

Ο ΕΜΠΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΤΩΜΑΤΩΝ

(Συνεχίζεται εκ του προηγούμενου και τέλος)
Σέρλοκ Χόλμς τόν ενθουσιάστησε μ' ένα ζήνυμα της κεφαλής, πλησίασε στην πόρτα, τήν άνοιξε και φώναξε:

— Χάρου! "Ελα μέσα, παιδί μου!
Μπήκε τότε στο γραφείο και ο Χάρου, έπισης κεντροντημένος, κρατώντας ένα μεγάλο ξύλινο κιβώτιο με μπροντίζινο χέρι.

— Θά έχετε τώρα, κύριε διευθυντά, τήν καλύτερή να μ' άρξετε μόνο με τό βοηθό μου επί ένα τέταρτο της ώρας; ρώτησε ο Χόλμς.
Στό μεταξύ, άν παρουσιασθούν δυο πρόσωπα για τήν ύπόθεσι "Εστράδ, άφήστε τα να περάσουν μέσα.
— Ευχαριστούς, κύριε Χόλμς! είπε ο διευθυντής, βγαίνοντας άπ' τό γραφείο.

"Επί ένα δλοάκισρο τέταρτο της ώρας βασιλευσε μέσ' στο γραφείο έξαιρετική ζήνυσις. "Ο διευθυντής άκουσε ξέσ' από τήν πόρτα να μετακινούνται έπιπλα και να βροντούν σερνιά.

— Διάβολε! σκέφθηκε ο διευθυντής της ασφάλιστικής εταιρείας. Μήπως έπεσα θύμα κανόνος λοποδοτή; "Αν αυτός δέν είνε ο Σέρλοκ Χόλμς, μά ένας ληστής, ο όποιος κωτόρθωσε να με βγάλει έξω για ν' άνοήξη με τήν ήρηνια του όλα τά σωτάγια του γραφείου μου; Δέν πιστεύω όμως να γυλιστρησε τόσο! "Η φρονησιούσι του Σέρλοκ Χόλμς μου είνε γνωστή. Τήν είδα πολλές φορές στις έφημερίδες και στα περιοδικά.

— Μπορείτε να περάσετε, κύριε διευθυντά! άκούστηκε τήν ίδια στιγμή από φωνή ένδο συγγενούς άνοιξε ή πόρτα του γραφείου.

"Όταν ο διευθυντής μπήκε στο γραφείο του, έβλεπε δυο βήματα πίσω άπ' τήν κατάλισή του. "Εβλεπε μπροστά του δυο άγνωστα πρόσωπα: έναν κύριο με μαύρη γεντιότα, με άσπρα γένεια και μαλλιά και χρυσά υποδημάτια. Στή γραφομηχανή καθόταν ένας νέος με ξανθά μαλλιά και λεπτό μουστάκι.

— Μά... τί συμβαίνει έδω! τραύλισε αστασιμένως.

— Εγώ είμαι, φίλε μου, μίην άνηχηείτε! του είπε ο Σέρλοκ Χόλμς. "Ήταν άνάγκη να μεταμειωσθούν λιγάκι ο βοηθός μου κι' εγώ, επειδή ή γυναίκα του άρχειον άπό "Εστράδ μάς γνωρίζει πολύ καλά.

— Μά σεις γινάσκετε άγνωστούς! φώναξε ο διευθυντής. Ξεπεράσατε και αυτόν τόν ήθοσιού "Ιρδίζ.

— "Ο "Ιρδίζ είνε ο μεγαλύτερος ήθοσιός του Λονδίνου. Λένε πως εγώ είμαι ο μεγαλύτερος άστεινωτικός του κόσμου. "Επομένως, πρέπει να ξερω να μεταμειώσωμα καλύτερα κι' από τόν "Ιρδίζ! Μά δέν ήλθαν ακόμα οι δυο φίλοι μας;

— "Όχι! άποκρίθηκε ο διευθυντής. Γιατί όμως μιλάτε για δυο πρόσωπα, ένδο ύπάρχει πιθανότης να έλθη μονάχα ή χήρα;

— Είμαι σχεδόν βέβαιος πως θα συνοδευτεί και από έναν άνδραδέλφο της, έναν τρομερό "Ιστανό ξυφομάχο, ο όποιος μόλις έμαθε τή μεγάλη αυτή συμφορά, έτρεξε να παρηγορηθή και να βοηθήση τήν όραία νύχη του στις δύσκολες αυτές στιγμές.

— "Εχοιμε ακόμα καιρό, είπε ο διευθυντής, έτοιμος να καθήση σε μά άπ' τις καρέκλες που βρισκόντουσαν κοντά στη γραφομηχανή.

"Ο Χόλμς όμως τόν έπιτόδισε να καθήση.
— Θά καθήσετε σεις έδω; τόν ρώτησε ο διευθυντής. Δέν περιούζει, εγώ κάθουμα έκει...

— Ούτε έκει δέν θα καθήσετε! τόν διέκρινε ο άστεινωτικός. Μή περιούζετε αυτό τό κάθισμα. Πρέπει να βρισκεται δέκα άκριβός βήματα άπ' τή γραφομηχανή. Νά, καθήστε μπρός σ' έκεινο τό γραφείο. Νά κάνετε πως διαβάζετε σ' ένα βιβλίο.

— Τήν ίδια στιγμή, μπήκε στο γραφείο ο γηραιός Στέφενσον και είπε στον διευθυντή του:

— "Ήλθε ή κυρία "Ελλεν "Εστράδ, για να εισπράξη τήν ασφάλεια του Παύλου "Εστράδ. Συνοδευεται και από έναν κύριο.

— "Ας περάσει, είπε ο διευθυντής.

"Ο Σέρλοκ Χόλμς καθήσε τότε στο γραφείο και προσποιήθηκε ότι διάβαζε με μεγάλη προσοχη ένα γράμμα. "Ακούστηκε τό φρονόφρον ένδος μεταξοσιού πορμάτου και σε λίγο μπήκε μέσα μια ηηλόσομη κυρία. Φορούσε ένα κομψό φόρεμα χήρας. Τήν άκολουθούσε ένας κύριος με άδελτικό παράσημα. "Ο άστεινωτικός σηκώθηκε άπ' τή θέσι του για να τούς ύποδεχθή, ένδο ο Χάρου έτρεξε να κλείση τήν πόρτα.

— Είπατε ή κυρία "Ελλεν "Εστράδ; ρώτησε ο Σέρλοκ, μ' άληλαμένη φωνή. "Επιούρατέ μου να σας έκράσω τα συλλλητηριά μου. Είπε, πράγματι, μεγάλη δυστυχια για σας ότι χάσατε τόν σύζυγό σας και μάλλον τόσο τραγικά.

— "Ω! σας ενθουσιάσθ, κύριε, για τό ένδιαφέρον σας! είπε ή "Ελλεν με φωνή πληγμένη στα δάκρυα. Είμαι πολύ δυστυχισμένη...

— Νά, καταλαβαίνω τή θέσι σας! ψυθίρισε ο Σέρλοκ Χόλμς. Είνε τρομερό να γίνη κανείς έναν άγνωστον τον...

"Αλλά, με συγχωρείτε... ποιος είνε ο κύριος;

— "Ο κοιναδός μου Ροδερικό "Ερμανδέζ, από τή Σβιλίη...

— Λογαγός του έβδουον συντάγματος! συνελήφθησε ο άξιοματικός με τό μαύρο μουστάκι και τή μαύρη γεντιότα. Θεώρησα καθήκον μου να βεβήσω τή νύχη του στις δύσκολες αυτές στιγμές και πήρα άμέσως τό έξορξέ Μαδρίτης—Παρισίων... "Ετσι έβουλα, λοιπόν, σκατώνουν τούς άνθρώπους στο Λονδίνον... "Α! δέν είνε πρωτεύουσα αυτή! Στην "Ισπανια δέν θά μπορούσε να γίνη τέτοιον πράγμα!...

— "Η γνώμη μου είνε ότι τα ενγλήματα αυτά μποροΐνε να γίνων σε όποιοδήποτε μέρος του κόσμου! άποκρίθηκε ο άστεινωτικός. Μά, δέν σας προσέφερα κάθισμα... Καθήστε έδω, κυρία μου, και σεις, κύριε, καθήστε σε κνήνη τήν πολυθρόνα.

"Η "Ελλεν και ο κοιναδός της κάθησαν στις πολυθρόνες που τούς υπέδειξε ο άστεινωτικός.

— "Η διαπισώσατε θά είνε αίντοιες, συνέχισε ο Σέρλοκ. Μίην άσχολείσαι με μάς, παιδί μου, είπε του βοηθού του. "Εξακολούθησε τήν εργασία σου στη γραφομηχανή.

"Ο Χάρου έσκυψε άμέσως στη γραφομηχανή. Χτύπησε λίγο τα κούκαλα της και ύστερα ξανασταμάτησε.

— "Εχω μαζί μου ένα αντίγραφο της άστεινωτικής εκθέσεως, εξακολούθησε ο άστεινωτικός. Θά σας διαβάσω τα κυριότερα σημεία.

Κά, παύρηνας ένα κομμάτι χαρτί, άρχισε να διαβάξη μεγαλοφώνως. "Όταν έφτασε στο σημείο που ένιγετο λόγος για τό πτώμα του "Εστράδ, άρχισε να νευριάζη.

— Μά αναφέρονται όλα αυτά στην έκθεση; ρώτησε.

— "Η έκθεση αναφέρει και πολλά άλλα ακόμα! άποκρίθηκε ο Χόλμς. Λέει, λόγον γάρου, πως ο Σέρλοκ Χόλμς διεπίστωσε ότι τό πώδι του δολοφονηθέντος ήταν 45 εκατοστομέτρων. "Αργότερα ο ίδιος άστεινωτικός ανακάλυψε στον κήπο του μεγάρου "Εστράδ τα ίχνη του πιδιού ένδος άνθρώπου που έπυσεφθηκε τήν κυρία "Εστράδ τήν ίδια νύχη του φόνου. Και τό πώδι αυτό ήταν 45 εκατοστομέτρων. "Αρα τά δυο πατώσιμα άνήξαν στο ίδιο πρόσωπο! "Ακόμα αναφέρει ή έκθεση ότι ο δολοφονηθείς τραπέζιτης "Εστράδ, άγόρασε τήν παρμυνηή του φόνου του ένα πτώμα που του ήμισαζε πολύ, από ένα πτωματέμπορο του Λονδίνου...

— Μάς κοροΐνετες ακόμα! φώναξε έξαφνα ο Ροδερικό, με προφορά όχι "Ισπανική, άλλ' άγγλική. Πρέπει να πεθάνη.

Και έκανε να σηκωθή από τή θέσι του. Τήν ίδια διάθεση έξεδήλωσε και ή "Ελλεν. Μά ήμειναν και οι δυο κερφομένοι στις πολυθρόνες τους.

— Γράφε, παιδί μου Χάρου, στη μηχανή σου! είπε ο Σέρλοκ Χόλμς στο Χάρου.

Τα κούκαλα της μηχανής άρχισαν και πάλι να χτυποΐν.

— Δέν μπορώ πιά να σηκώσω τα χέρι μου! άνέκραξε ή κυρία "Εστράδ. Μου φαίνεται ότι παρέλυσαν!

— Κ' εγώ τό ίδιο παθαίνω! είπε ο λογαγός.

— Δέν είνε πτώμα, μη άνηχηείτε! τούς καθήρησε ο άστεινωτικός, βγάζοντας τήν περσόνα του. "Εχω διαχειτάσει λίγο ήλεκτροσιού στις πολυθρόνες σας. "Η γραφομηχανή έπικοινωνεί δι' ήλεκτροικών ρεμπάνον με τά καθίσματα σας... "Ήξερα πως έχω να κάνω με άνθρώπους, που ήταν ικανεί να τραβήξουν και περιότροφο, και φρόντισα να λάβω τά κατάλληλα προφυλακτικά μέτρα... "Ακούστε τώρα τή συνέχεια της εκθέσεως.

— "Ο Σέρλοκ Χόλμς! Είμιστε χαμένου! τραύλισε ή "Ελλεν "Εστράδ.

"Ατάραχος ο Σέρλοκ Χόλμς άποτελείωσε τήν έκθεση, με τή διαφορά ότι δέν άνέφερε τις ένέργειες της άστεινωσίας, αλλά τις δικές του, άποκαλύπτοντας στους δυο κωκούργους, που εχχαν φουάξει άπό τό κωκό τους, ποιά μέθοδο μεταχειρίστηκε για να ματαιώση τά σχέδιά τους.

— "Η έπιταγή των 100.000 λιβών, άγνωπτιού μου, είνε έτοιμη για σας—συνελήφθησε ο άστεινωτικός—, μονάχα που μωιάξει μάλλον... με ένταλια συλλήψεως... Μπορείτε, κύριε διευθυντά, να καλέσετε τό λογαγό Μόρρις, που περιμένει κάτω; Και σί, Χάρου, παίξε μας

ΠΑΛΜΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΜΗΝΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΑΘΑΝ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ (ΚΡΟΥΝ)

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

(Γραμμένες για το «Μπουκέτο»)

ΗΝ εποχή αυτή ο Γαβριηλίδης έδημοσίευσε στην «Ακρόπολις» και την έξης είδοσάθη, γραμμένη από τον ίδιο :

«Είς 101 καπνοπολεία.
»Πολίται η «Ακρόπολις» Μιμηθήτε τους Παοισίανους, τους Βεννέζους, τους Βερολιγγούς, τους Τριεσίνους και αγοράζετε την «Ακρόπολι» από τα καπνοπολεία. Ε.
Και εις άλλην άγγυλίαν :
»Πρώτης τάξεως εύκολια.
»Για νάχετε την «Ακρόπολι» κάθε πρωί στο σπίτι σας.

»Απλούστατα. Είς έν δλεπτο δελτάριο, το όποιον ρίπτετε εις ένα ταχ. κιβώτιο, γραφέτε : «να στέλλεται η «Ακρόπολις» εις την όδον... αριθ...» Και το άλλο πρωί η «Ακρόπολις» θα είνε σπίτι σας. Πώς θα πληρώσετε ; Κάθε Σάββατο ήτ δίδετε εις τόν διανομέα που θα σάς φέρη το φύλλο 35 λεπτά ή 1.50 αν προτιμάτε να πληρώσετε κάθε πρώτη του μηνός.

Έχε δε κατορθώσει έτσι η «Ακρόπολις» να επανακτήση την παλιά της κυκλοφορία, όπως έδομησεντο τακτικά στην πρώτη της εμφάνιση : «Η «Ακρόπολις» έχει μίαν από τας πρώτας κυκλοφορίας».

Με την έκδοσά δέ και του έκτακτου φύλλου της Δευτέρας, το εμπιστευόμασθα μας, όπως το έλεγε ο Γαβριηλίδης, έκαμε μεγάλες ζημιές στις άλλες εφημερίδες, πρώτες και βρωμινές, και, όπως ήταν έπιμενο, πολύ γρήγορα καταπαρήχη η Κυριακή άγρία τών εφημερίδων.

***

Την ίδια εποχή συνεστήθη και το «Συνδικάτο του Έλλ. Τύπου» από τους διεθνήτας όλων τών εφημερίδων. Ήταν επαγγελματική ανάγκη να συσταθί, διότι άπεργούσαν συχνά οι τυπογράφοι και ζητούσαν αύξησά ημερομισθίων. Πρόεδρο του Συνδικάτου εξέλέξαν τον Γαβριηλίδη. Δέν έδέχθη όμως. Άρχισαν κατόπιν η συνδικατιστές για ζητήματα που είχαν μεγάλη ενδιαφέρον για τίς εφημερίδες. Ο Γαβριηλίδης έβηγε την πρώτη φορά και κατόπιν δέν... έξαναπήγαθε!

—Ρωτήρες κοινοβουλευτές κ' έδω! μαρ είτε κάποτε, όταν έτνχε να τού διαδιδάσω μια τηλεφωνική πρόσκληση για συνεδρίασά.

***

Στους καλύτερους δημοσιογραφικούς κύκλους είνε γνωστό το έπεισόδιο της άρτίξεως και τών γάμων του Πρίγκιπος Γεωργίου. Ένω έτι ημέρες ολόκληρες δηλαδή έλες η εφημερίδες άμείωναν άσθρα και εικόνας για τους νεονύμφους, την ημέρα που ήσαν η εφημερίδες έγραψαν ένα άπό... κοινοτικό, χωρίς καμιά περιγραφή!

Αετιομείρειες του έπεισοδίου αυτού δέν δημοσιεύθηκαν άκόμα, καθώςον γνωρίζω, και άξίζει τόν κόπον να δούν το φώς στο «Μπουκέτο».

Περιμένοντας την άρτίξά των νεονύμφων που είχαν τελεία έντοματαξδ τόν πολιτικό τους γάμο στο Παρίσι, η εφημερίδες κανόνισαν κατά τόν τελειότερο τρόπο το ρεπορτάζ τους. Άλλους συντάκτας είχαν στείλει με τα βαποράκια που βήγαν προς έποδοξήν του

κανένα άλλο... μουσικό κομμάτι στην ήλεκτρική γραφομηχανή σου!

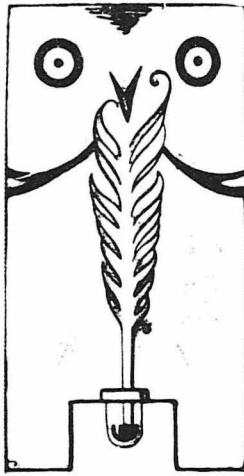
Σέ λίγο, μπήκε στο γραφείο ο Μόρρις, ακολουθούμενος από τους άνδρες του. Ο Σέρλοκ Χόλμς τού σύστησε να βγάλη τά γένεια και τα μουστάκια του ψευτολογαυοί, ο όποιος δέν ήταν παρά ο Πάυλος Έστράδ, ο όπιδεν δολοφονήθηκε τραπέζιτης, που ερχότανε τώρα να εισπράξη την άσφάλεια της ζωής του.

Ο τραπέζιτης και η γυναίκα του οδηγήθηκαν στο τιμύμα. Σέ λίγο κωφο έγινε η δίξη τους. Το δικαστήριο τους κατέδικασε σε δέκα χρόνια εσχάτη.

Την ίδια τύχη είχε και ο πληρεξούσιος της Τραπεζής Μπέανσον, ο όποιος είχε άναμνηθεί στην άισχροκέρδεια αυτή. Αυτός ήταν ο μυστηριώδης ναύτης, που είχε κλέψει μια νύχτα το βιβλίο και τους ίσολογισμούς της Τραπεζής.

Ο τραπέζιτικός όμοιο του Παύλου Έστράδ κηρύχθηκε σε πτώχευσα. Το δικαστικό δίμοσ συμβούλιο μπόρεσε ν' άποδοξί στους πελάτες το μεγαλύτερο μέρος από τίς καταθέσεις τους. Όσο για το Σέρλοκ Χόλμς, δέχθηκε από πολλά μέγα συγκαρητήρια, επειδή κατόρθωσε να λύση ένα από τα πιο πολύπλοκα ανίγματα που παρουσιάσθηκαν στην άστυνομία. Η άσφαλιστική έταιρεία Γκρέσσομ τού έστειλε μια έπιταγή από δέκα χιλιάδες λίρες. Άλλ' εκείνος φάρισε, κατά τη συνήθειά του, το τέταρτο του ποσού αυτού στους γάιτοχους του Λονδίνου.

Τ Ε Λ Ο Σ

ζεύγους, άλλα είχαν κατέβει στον Πειραιά όπου είχε στηθεί έξέδρα, και άλλα είχαν μείνει στην Άθήνα και είχαν διασκορπισθεί στα μέρη, όπιδεν εά περνούσε η βασιλική κομπί.

Θυμωμένα άκούη την έπίσημη έμάνισιν τών συντάκτων που είχαν κατέβει στο σιδηροδρομικό σταθμό Όμοιοίσις, μαζί με τίς άρχές, για να περιγράψουν την έποδοξή τών έπισήμων. Ήσαν όλοι με φράσο και παρουσίαζαν ένα σύνολο άξιοζήτητων, από πάσαν έννοια. Ήσαν έκει, αν δέν ξεχού, ο Θόδωρος ο Σενανιδός από την «Ακρόπολις», ο Καλογεργιάς από το «Εμπρός», ο Τριεσίνος από τους «Καιρώς», ο μακαρίτης ο Λήμης, ο Κώστας ο Καλαμάρας, ο Θεοδωρίδης και δυό-τρεις άλλα που δέν τούς θυμίζωμαι.

Έκει έσημειώθη το πρώτο μικρό έπεισόδιο, το όποιον έπέρασε άρχικά μόν άπαράτηρητο, αλλά κατόπιν συνετέλεσε πολύ στην άπεργία μας.

Ο τότε διεθυντής της «Ακρόπολις» Δημητρίτης, παρακάλεσε τους συντάκτας ν' άπομακρυνθώ από τους άναμένοντας έπισήμους, ίπποφους κλπ., και ν' άναμνηθώ άντίστασης. Ο ίπποφός τότε τών Έσωτερικών Νέων έστράφη, πάν να μωρίστηκε και, έληφισας τους συντάκτας, κατέβη και διάταξε τόν διεθυντή της Άστυνομίας να μωρίσει τους δημοσιογράφους να κλείουν το καθήκον τους.

Ήσαν έπιτέλους κι οι δημοσιογράφοι που προσφώνησας κ' ανέβηκαν στην όδον Άθήνας, όπου τούς περιμένεσας για να τούς οδηγήσουν στα Άκροπολις Όμοιοίσις και της όδου Σταδίου, που ήταν σημασμένη με γαυμάτες κόπια που έ-έπιτοραβιάζε.

Οι δημοσιογράφοι, όταν ανέβαιναν οι Βασιλείς στα άμάξια, παρετήρησαν ότι η Πριγκίπισσα Σοφία δέν ανέβηκε άμέσως στο άμάξι που είχε προορισθεί για τόν Πριγκίπισπα Βενδοτότη, πατέρα της νέμφης, κ' Άθήνη. Άντελήθησαν άκόμη πως το γεγονός αυτό έστενοζόρησε κάποιος τόν Βασιλέα Γεώργιο και τόν Διάδοχο Κωνσταντίνο, όπως τ' μωρίστηκε έπίσης. Αλλά δίμοξ έγιναν στιγμιαία και μόνο το δημοσιογραφικό μάτι μπόρεσε να τ' άντιληφθί.

Κατόπιν η κομπί έν μέσο ζητωκραυγών και λουλουδιών έφθασε στο Παλάτι. Έκει περίμεναν άλλοι τρεις δημοσιογράφοι.

Τους δημοσιογράφους αυτούς άντελήφαξο ο Διάδοχος Κωνσταντίνος και έβήτησε από τόν μέραγο Δημόπουλο να τούς συστήση ν' άπομακρυνθών κάπως από τ' άμάξια.

Ο μέραγοξ τούς το έλεε αυτό και οι τρεις συντάκτας κατέβηκαν προς την πλατεία, όπου συναντήθηκαν με τους άλλους που παρακολουθούσαν την κομπί. Τους οδηγήθηκαν λοιπόν το σταθμό, κ' ο Τιμοξ ο Δελάστας μάάλιστα έλεε πως άκούσε τόν Κωνσταντίνο να λέη εις όρους τών κάπιας βρατιά!

Αυτό ήταν το έπεισόδιο. Και τότε όλοι μαζί άπομακρύνσασα με κάποιες άπεργία, να μη γράφομε λέξη για την έποδοξή και αν άκούη οι διεθνήτας να δέν τ' έδέχοντο.

Κατέβηκαμε τότε στα πρώτα γαυτοικά γραφεία τών «Καιρών», όπου βρήκαμε τούς συντάκτας που είχαν πάει στο σταθμό, να φορούν άκόμη τα φράσα τους. Τους δηγηθήκαμε το έπεισόδιο με την λεπτομέρεια του Δελάστας. Έκείνοι διετηθήσανε το άλλο έπεισόδιο του σταθμού, άφρασαν τ'α χειρόγραφα και προσεχώρησαν στην... άπεργία.

Τη στιγμή αυτή κάποιος άλλος συνάδελφος μ'ς έπήρασε φόνεθε ότι για τους γάμους τών Πριγκίπων που θα έτελούντο στις 29 Νοεμβρίου, είχε στείλει στις εφημερίδες το Άδλοαγείο εισητήρια για την Μητρόπολι, δόζονταξ θεσά για τους δημοσιογράφους πίσω από το Νάρθηκα! Αυτό π'α έγινε ατία να ξεσπάση για καλά η ήτελλια.

- Άπεργία, άπεργία!...
- Νά έπιστρέφομε τ' εισητήρια...
- Νά μη γράφομε ούτε λέξη!...

***

Έτσι, αφού βρεθήκαμε όλοι σύμφωνα, έπληξαν οι συντάκτας τών «Καιρών» και πήραν πρώτα-πρώτα την συγκατάθεσι του μακαρίτου Κανελιδίου.

Τραβήκαμε κατόπιν όλοι μαζί προς την όδον Άριστειδών κ' έμπίκαμε στα γραφεία τών «Αθηνών» που ήσαν τότε στην όδον Σοφοκλέους.

Ο κ. Πάπ ήταν σύμφωναξ μαζί μας... προκαταβολικάξ! Μ'ς έπείδαξε δίμοξ πως πρέπει να γραφί ένα μικρό χρονικό για τους άναμένοντας που περίμεναν τη συνέχετα τών όορτών, ύστερα από τ'ά τόσα άσθρα και τόσους θύμους, που είχαν γράψει η εφημερίδες για την έποδοξή του ζεύγους.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.